

[Ninn-Hansen.]

endelig afgørelse, der ikke kan diskuteres yderligere. Der vil blive givet den forhenværende minister, hvis navn har været så stærkt fremme i offentligheden, alle garantier for en retfærdig behandling.

Jeg kender den højtærede justitsministers standpunkt, at ingen har krav på at få sin sag behandlet ved en domstol, når det drejer sig om straffemæssige forhold; men hvis valget står imellem en domstolsbehandling og en bedømmelse for et forum, hvor den sigtede ikke kan forsvare sig, vil jeg dog håbe, at muligheden for at give den angrebne en retfærdig behandling må blive anvendt. Jeg forstår ikke, at de, der lægger vægt på, at vi lever i et retssamfund, kan have en anden opfattelse. Hvis folketinget gennemfører vort forslag til beslutning, vil folketinget ikke have fældet nogen dom over den mangeårige minister. Hvis folketinget gennemfører regeringspartierne's forslag til dagsorden, fælder man en endelig og inappellabel dom over forhenværende minister Kjærboel for handlinger, som han ikke vedstår at have begået. Vedtagelsen af det af det ærede medlem fru Edel Saunte m. fl. fremsatte forslag til dagsorden vil betyde, at regeringspartierne og regeringen indfører en folketingets domstol her i landet.

Har den højtærede justitsminister, der vel mere end nogen anden har ansvaret for forfatningens overholdelse, tænkt på konsekvenserne heraf? Jeg beder den højtærede justitsminister og forslagsstillerne til forslaget til dagsorden besvare følgende spørgsmål: kan der nævnes noget tidligere tilfælde i dansk forfatningshistorie, hvor et folketing har afgjort en sag mod en minister ved en misbilligelse vedtaget af folketinget, uden at ministeren kunne være til stede for at forsvare sig? Har den højtærede justitsminister ingen betænkeligheder ved at lade en folketingsvedtagelse erstatte en rigsretsbehandling? Hvorledes mener ministeren, at rigsretten, der har eksisteret under hele vor frie forfatning, senere skal kunne bringes i anvendelse, når folketinget selv påtager sig afgørelsen af denne sag? Hvordan kunne justitsministeren ved behandlingen af det af ham fremsatte lovforslag om rigsret i 1954. hævde nødvendigheden

af at bevare rigsretten, når han finder den uanvendelig i dette tilfælde?

De forfatningsmæssige betænkeligheder må være meget store, men endnu større forekomme mig betænkelighederne at være, når man ser på indholdet af dagsordensforslaget. Noget mere upræcist end angivelsen af det, der bebrejdes den forhenværende minister, skal man lede længe efter.

Ifølge dagsordensforslaget finder forslagsstillerne det beklageligt, at forhenværende minister Kjærboel ikke i sit svar på Augo Lynges spørgsmål gav oplysning om sit kendskab til de vanskeligheder, der havde været forbundet med at fremskaffe kaptajnserklæringen af 11. marts 1957. Vil det ærede medlem hr. Lannung og andre, der havde så mange kritiske bemærkninger til formuleringen af vort forslag, være venlig at oplyse tinget om, hvad der egentlig menes med ordlyden af dagsordensforslaget? Jeg synes, at de, der har taget initiativet til dette dagsordensforslag, må have pligt til at oplyse, på hvilket grundlag det er, man vil misbillige hr. Kjærboel's handlinger, hvis de ærede medlemmer ønsker, at deres forslag skal tages alvorligt og ikke blot som et forsøg på at undgå en rigsretssag.

Med udtrykket „sit kendskab til de vanskeligheder“ har de, der har stillet dagsordensforslaget, jo overhovedet ikke meddelt, hvori hr. Kjærboel's forseelse består. Det er netop spørgsmålet om, hvilket kendskab hr. Kjærboel havde til de pågældende vanskeligheder, der har givet regeringen anledning til at stille 3 dommere over for den opgave at undersøge sagen.

Hvilken af de forskellige muligheder er det nu, der lægges til grund? Er det hr. Kjærboel's stadige fastholden af, at han overhovedet intet kendte til den første kaptajnserklæring? Hvis det er på dette grundlag, man nu så skarpt vil fordømme hans adfærd, står det i klar modstrid med den forsvarstale, som det ærede medlem fru Edel Saunte holdt for ham ved første behandling. Men der er jo også andre muligheder. Forslagsstillerne til dagsordensforslaget kan have ment, at hr. Kjærboel havde kendskab til den første kaptajnserklæring; det må vel i og for sig være den mest logiske opfattelse, når dagsordensforslaget tager